

30 april 2024

Centrale resultater i punktform fra VIVE's forskningsartikel af 2. februar, udarbejdet i samarbejde med Fibromyalgienheden på Frederiksberg Hospital, om samfundsomkostninger ved fibromyalgi

- En fibromyalgipatient har forhøjede samfundsomkostninger på årligt, gennemsnitligt ca. 204.000 kr. efter diagnosticering ift. mennesker uden fibromyalgi.
- De højere omkostninger består af øgede sundhedsudgifter, større forbrug af sociale ydelser og lavere indtjening.
- De øgede samfundsomkostninger indtræder mange år før diagnosticering og begynder især at stige fra ca. 7 år før diagnosticering, og de fortsætter i årene efter diagnosticering.
- Fibromyalgipatienter har et årligt, gennemsnitligt merforbrug af sundhedsydelser på tæt på det dobbelte af mennesker uden fibromyalgi.
- Fibromyalgipatienter er stillet økonomisk væsentligt dårligere end mennesker uden fibromyalgi.
- Mennesker med fibromyalgi har en gennemsnitlig, årlig indkomst på ca. det halve før diagnosticering og ca. en tredjedel efter diagnosticering ift. mennesker uden fibromyalgi.
- Fibromyalgipatienter falder i stort omfang ud af arbejdsmarkedet – ca. 50 pct. er i arbejde 5 år før diagnosticering og kun ca. 20 pct. er i arbejde efter diagnosticering.
- Ca. 50 pct. er på førtidspension 10 år efter diagnosticering sammenholdt med ca. 10 pct. af mennesker uden fibromyalgi
- Fibromyalgipatienter har større risiko for også at være multisyge, med bl.a. diabetes, gigt, nervesygdomme, såsom epilepsi, samt forhøjet risiko for psykiske sygdomme.
- Der er gennemsnitligt, årligt ca. 65.000 kr. i forhøjede samfundsomkostninger til en pårørende til en fibromyalgipatient efter diagnosticeringen ift. 'ikke-pårørende'. Pårørende har et højere forbrug af sundhedsydelser, af sociale ydelser, og de har en lavere indkomst. De har også en højere risiko for multisygdom.

- Artiklen konkluderer, at de forhøjede samfundsomkostninger ift. fibromyalgipatienter, der starter mange år før diagnosticering, indikerer et behov for at få udviklet bedre sundhedsstrategier i sundhedsvæsenet både ift. diagnosticering og behandling.